

Varför viftar vantar på vårt tak?

Kirsebergs Fritids- och Kulturhus har sedan husets kvinnofest den 8 mars haft besök av över 300 handskar och vantar av olika slag. De har radat upp sig som en starflock på våra tak och murkrön. Handskar och vantar kommer ursprungligen från ett omtyckt och omskrivet spontankonstverk i Linköping. Vi skall låta det vara osagt exakt hur och om vantarnas många vänner vill instämma i spontaniteten. Men hösten 2006 börjar ett långt trä staket i nämnda stad sakta och sedan mer explosions artat bli hemvist för vantar och handskar av olika slag och ursprung. Bland vantarnas vårdare vill jag särskilt nämna Ove Axén och Jan Gustavsson-Berge. Utifrån det vantklädda staketets perspektiv finns Jan på insidan och Ove på utsidan. Man är inbördes inte helt överens om vem som hittat den första vanten som vinkade ensam dem emellan. Men nu är alla vantar borta och föreningen som under några år skött om inte bara staketet utan även det inhägnade Backaberg har blivit uppsagda från nämnda hus och hägn. När vantarna inte kom hem efter den festliga lördagen, då vaknade östgöten och morgontidningen skrev både artiklar och publicerade insändare i ämnet.

Ett delmål är nått, nu hoppas vi att kirsebergsborna gläds åt denna konstpraktik och vinkar i kapp med vantarna. Vi här på Backarna hoppas förstås att föreningen kan fortsätta med odling, hantverk, konst, kurser och experimentell verksamhet där självförsörjning och vardags ekologi stått i centrum. Vill du veta mer? Sök på Backabergs vänner.

Jonas Elfverson i ett plusjobb